

Ruta M01C verde Cojocna, Vișea, Sic 30 km, 10 ore

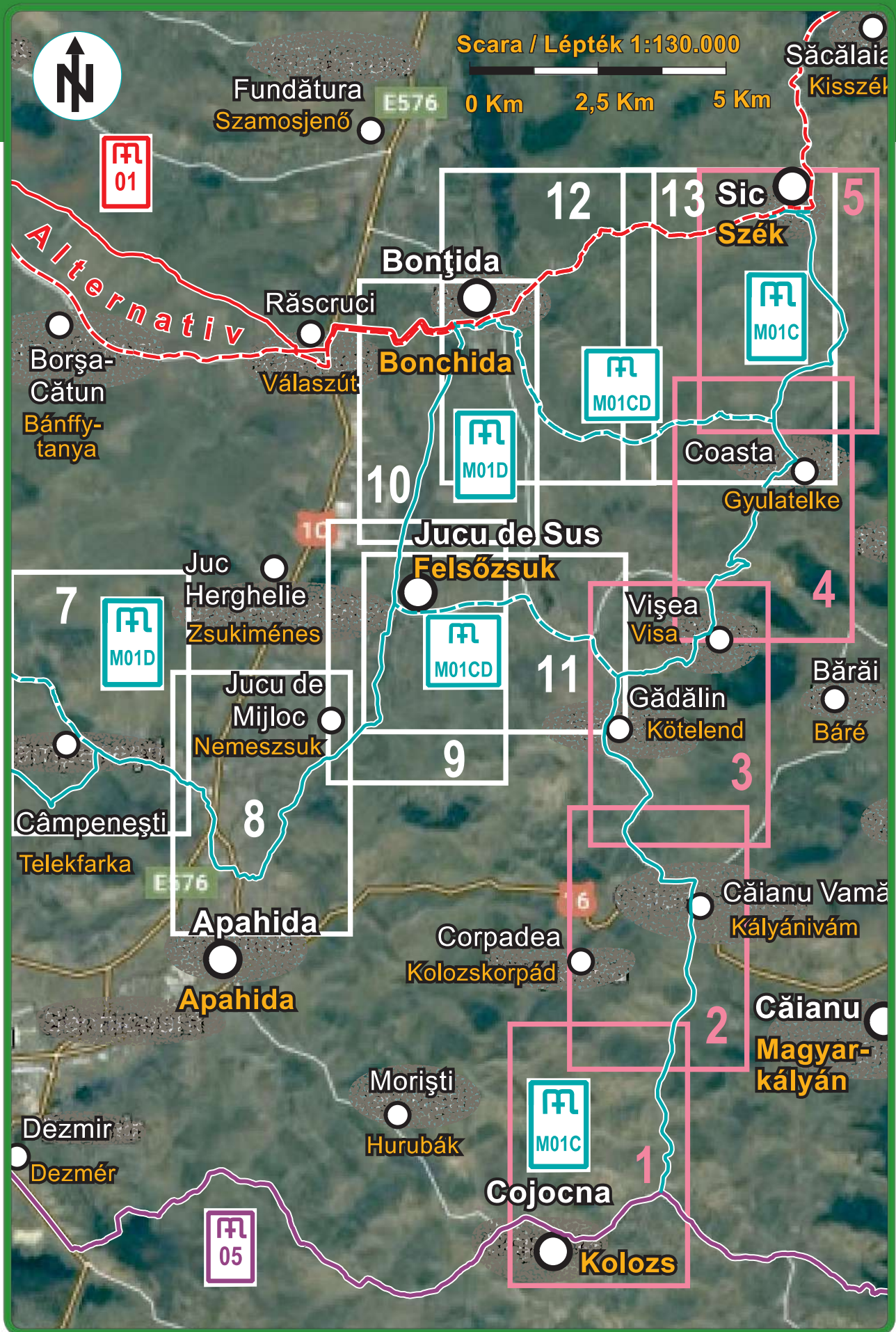
Cojocna și Sic sunt două puncte esențiale ale rutei Via Mariae în județul Cluj

Cojocna se află pe ruta M05 mov între Cluj și Sărmașu. Sic se află pe ruta M01 roșie pe care se merge la Nicula. Mănăstirea greco catolică de la Nicula este unul dintre cele mai importante locuri de pelerinaj închinare Fecioarei Maria din Transilvania.

Cojocna și Sic au în comun faptul că ambele se leagă de minerit, de extracția clasică a sării. Ambele au fost centre importante la vremea lor. La ora actuală mineritul nu se mai practică aici, sarea este folosită în lacurile sărate pentru băi curative și de agrement. Turismul este în dezvoltare în aceste localități. Este relativ ușor de ajuns din Cluj la ele.

Ruta M01 roșie care ocolește Clujul la nord se întâlnește înaintea de Sărmaș cu ruta M05 mov, care trece prin Cluj. O alternativă a acestei întâlniri este la Cojocna. Ruta M01 între Chidea și Sic este descrisă în primul volum a cărții noastre. Ruta M01C este completarea acestei între Sic și Cojocna. Pe aceste trasee se pot face deplasări mai lungi de mai multe zile atingând Bonțida, Răscruci, Borșa. Circuitul poate avea baza la Cluj.

Ruta M01C verde

Cojocna, Vișea, Sic

30 km, 10 ore

Pornim din Cojocna din fața bisericii catolice. Urmând strada principală a comunei trecem prin fața băilor sărate, apoi cotind ușor stânga intrăm pe drumul 161A care duce spre Uriul de Câmpie. Drumul este asfaltat pe care ne deplasăm până la capătul satului. Înainte de a urca dealul observăm un drum de pământ în dreapta noastră. Pe hartă este notat cu 43 și merge spre Căianu Vamă. Părăsim drumul asfaltat și continuăm pe acest drum, în direcția nord.

De interes local

Localitatea Căianu-Vamă (Kájáni Vám) apare în 1913 pe locul actual ca făcând parte din satul Căianu Unguresc(Magyarkáján). Mai târziu făcea parte din Căianu Mic(Kiskályán).

Localitatea Corpadea(Kolozskorpád) a primit numele său de la tărâță(korpa) care este un produs rezultat la măcinarea grânelor. În 1215 este amintit sub numele de villa Kurnad, sub forma actuală o găsim din 1369. În evul mediu populația sa este de religie romano-catolică. Ultima oară este amintită în 1460. Probabil s-a depopulat după aceea și va fi din nou amintită în secolul 16. De atunci populația sa este de etnie română.

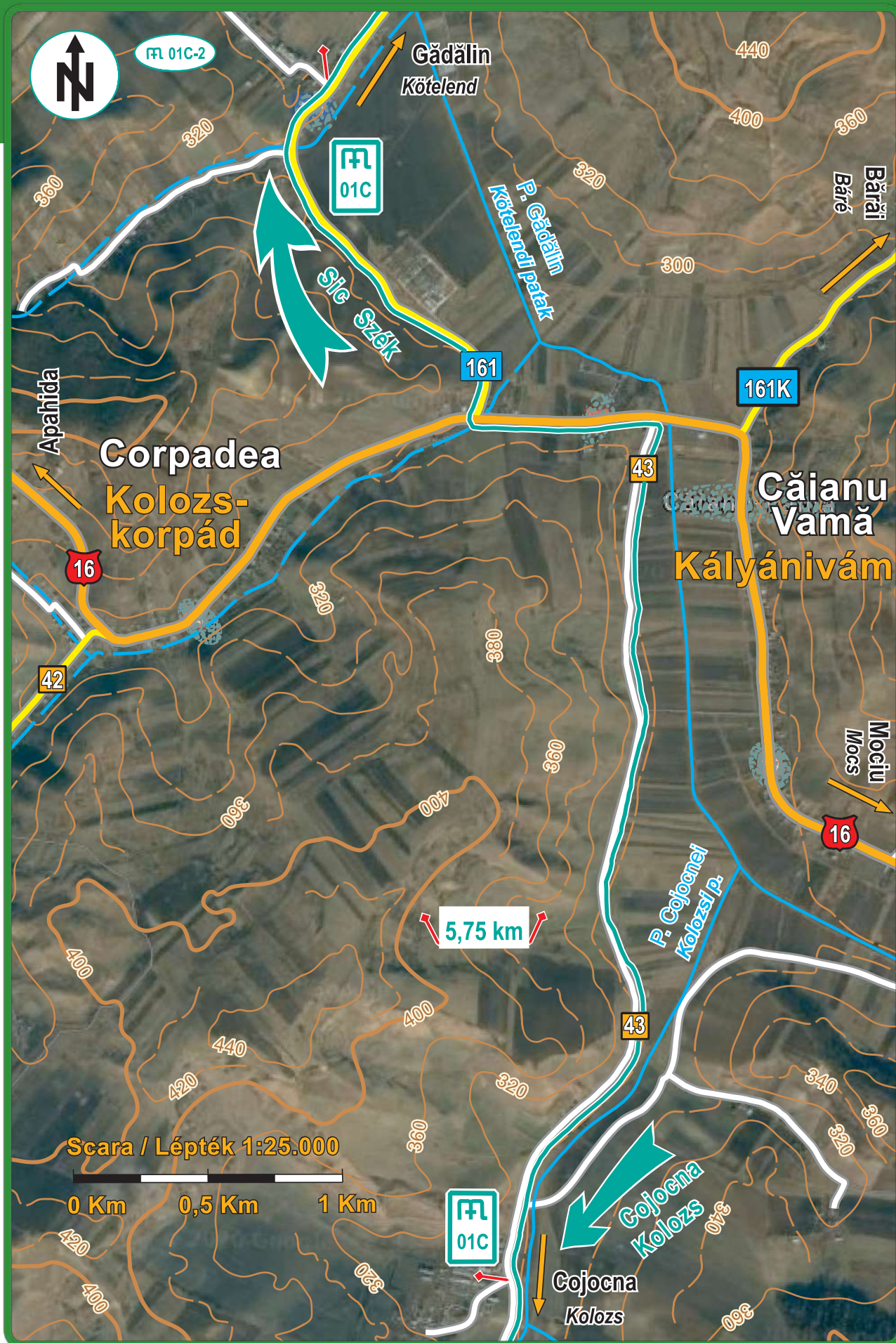
Ruta M01C verde Cojocna, Vișea, Sic 30 km, 10 ore

Continuăm drumul nostru pe malul pârâului Cojocna în direcția nord. În dreapta noastră pe celălalt mal al pârâului apar casele satului Căianu Vamă. Ajungem curând la șoseaua Apahida Reghin notat pe hartă cu numărul 16. Cotim spre stânga pe ea, spre Corpadea. Nu avem mult de mers pe șoseaua dens circula-tă, la prima intersecție cotim dreapta. Pe drumul 161 pornim spre nord în direcția satului Gădălin.

De interes local

Localitatea **Gădălin** (Kötelend) este amintită din 1320 cu numele de Keduelen. În 1326 era moșia familiei Suki și aparținea de Jucu. În 1391 moșieri proprietari în Kethelend erau familiile Suki, Suki-Darabas, Lep-séni, Suki- Erdélyi, Geszti, Sándorházi și alții. În 1438 familia Suki a primit drept de proprietate veșnică din ordinul regelui asupra moșiei Kewthelen. În 1468 jumătatea moșiei Suki a fost donată lui Csopor Miklós.

Ruta M01C verde

Cojocna, Vișea, Sic

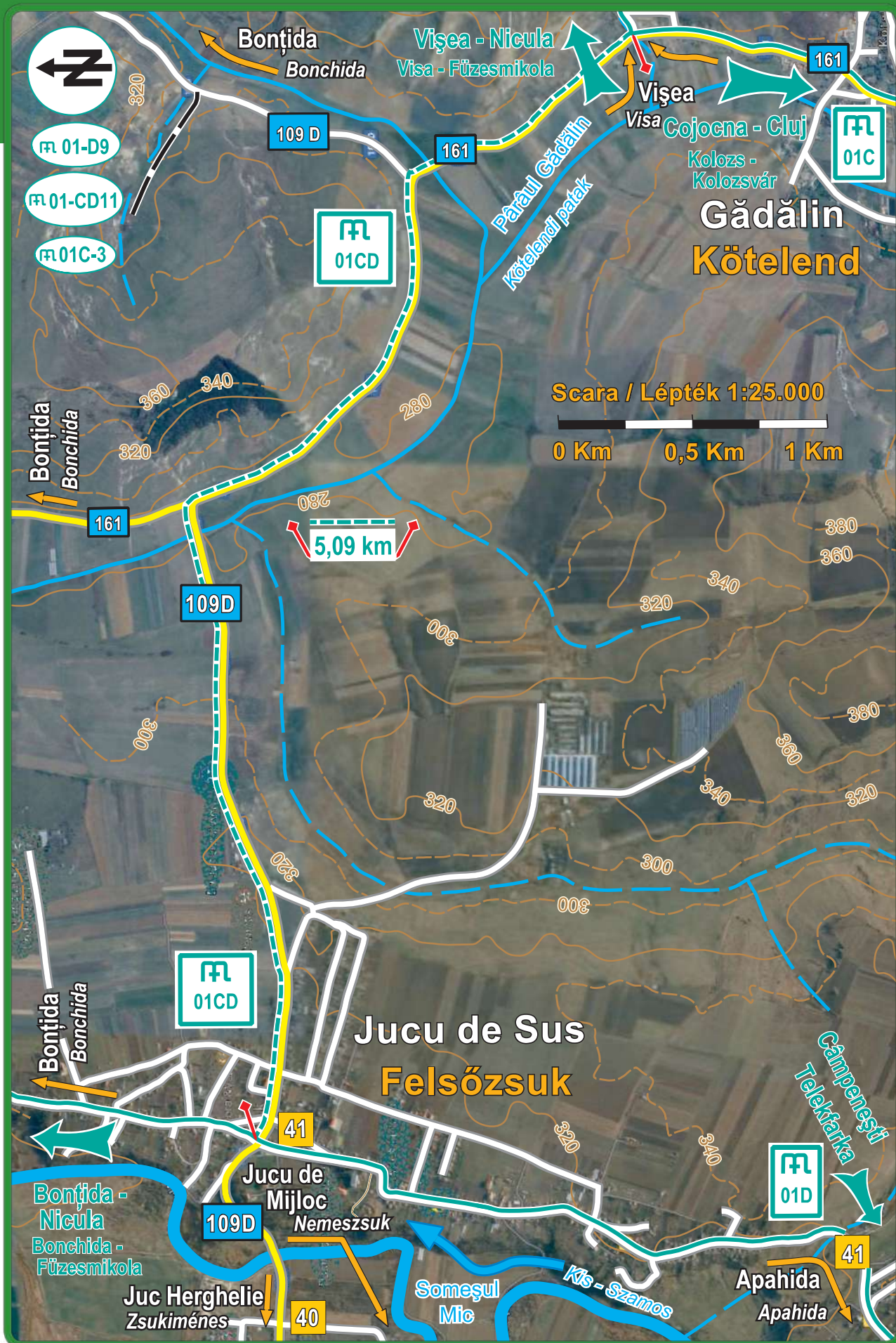
30 km, 10 ore

Părăsim satul Gădălin și continuăm deplasarea noastră pe drumul 161 în direcția nord. În dreapta noastră sunt dealuri. Trebuie să găsim drumul de pământ care pornește spre Vișea trecând dealul. Aceasta este pe a doua vale după sat. Probabil acest drum a fost cel principal între cele două localități acum este în stare degradată, deși se vede că a fost construit solid cu bază din piatră. Ajunși pe culmea dealului, se deschide priveliștea. În vale se întinde satul Vișea. Biserica reformată domină peisajul fiind construită pe dealul de vis-a vis.

De interes local

Localitatea **Vișea** (Visa) are numele de origine slavă, derivat din pronumele Visoslav. Este amintit prima dată în 1326 sub numele de „silva VISAERDEI”. Moșieri mai importanți ai ei au fost familiile Suky, Erdélyi, Bánffy, Bakó, Teleki. Este locuită din vremea neolitică. În epoca romană (107-275) a fost granița nordică a provinciei Dacia, apărată de legiunea V. Macedonica care avea sediul la Potaissa. În evul mediu timpuriu locuitorii săi erau paznicii „Drumului Morarilor” (via Molendinatorum) care se întindea pe linia Sic, Vișea, Băraii. Sunt cunoscute vestigiile arheologice: o secure din piatră găurită, din neolitic, un vas ceramic și o statueta reprezentând figura lui Silenos apropiat al lui Bachus. Cultura vinului prezentă și la ora actuală se întinde departe în timp. În 1882 a căzut un grup de meteoriți în această zonă de unde au fost adunate 911 bucăți (cea mai mare dintre acestea cântărea 35,7 kg).

Biserica reformată a fost construită în 1802 în locul celei vechi din 1450. Are o orgă din 1875, și alte obiecte cultice considerate monumente. Clopotul cel mare a fost turnat în 1592, cel mic în 1907. Biserica ortodoxă a fost construită în 1812, pe locul uneia vechi din lemn construită în 1733. Școala reformată funcționează din 1864, cea greco-catolică din 1869. Clădirea școlii actuale a fost construită în 1907. Are un tezaur folcloric bogat specific Câmpiei Transilvaniei..

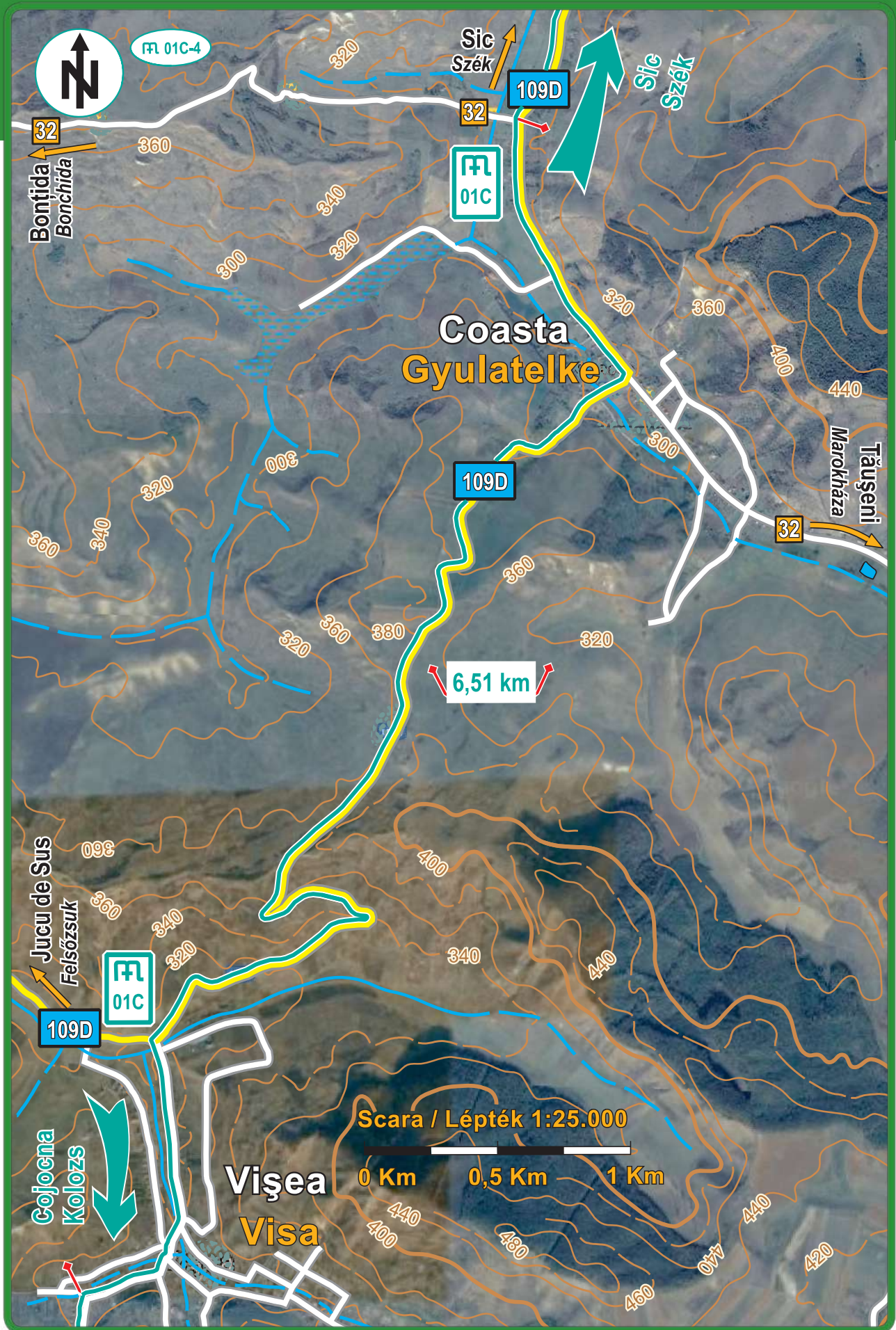
Ruta M01C verde Cojocna, Vișea, Sic 30 km, 10 ore

Părăsim satul Vișea în direcția nord. Ne îndreptăm spre satul Coasta. Ajungem la intersecția cu drumul 109 D, care vine din direcția Jucu. Cotim dreapta și continuăm pe drumul asfaltat, care urcă în serpentine spre Coasta. Satul este în vale, aici intersectăm drumul comunal 32 care vine de la Bontida și merge la Tăușeni. Noi continuăm pe drumul asfaltat în direcția Sic.

De interes local

Localitatea Coasta (Gyulatelke) este atestată din 1318 cu numele de Gyulatelke. În 1326 figurează ca Gulahaza, în 1587 Gywlatelke, în 1750 Gyulatelek, în 1808. A fost moșia nobilului Gula. După moartea sa a fost donată de regele Károly Róbert meșterului Pogány István. Au fost adunate bucăți din meteoritul căzut în 1882 din 8 sate ale Câmpiei transilvaniei. În afară de Coasta și Vișea, la Vaida Cămăraș, Ghirișul de câmpie, Bărăi, Chesău, Palatka, Tăușeni.

Ruta M01C verde Cojocna, Vișea, Sic 30 km, 10 ore

Părăsim satul Coasta și mergem în continuare pe drumul asfaltat. În curând ajungem pe teritoriul comunei Sic. Trecem pe lângă amplasamentul băilor sărate. Mai departe apare pe dreapta zona de protecție naturală Stufărișul de la Sic. Sunt poteci și podețe care intră în interiorul stufărișului.

Merită să fie vizitat acest loc deosebit. Urcând în turnul de observare putem admira și zona din jurcu o vegetație specifică zonelor sărate. Mai departe pe drum ajungem la primele case ale comunei. Acestea sunt pe teren plat, dar centrul este amplasat pe un deal. Biserica reformată se vede de departe, fiind în vârful dealului și având un turn de formă specifică.

De interes local

Numele localității Sic apare în mai multe forme: Zeek, Szék-akna, ceea ce înseamnă mină. Sic înseamnă sol nefertil cu conținut de sare. În această arie mineritul datează din era romană, mai târziu în epoca popoarelor migratoare avarii au continuat extracția sării. Maghiarii s-au stabilit în 895, au ocupat minele de sare, au construit fortificații din pământ. Ca și localitate este amintită prima oară în 1002 cu numele de Zeek. Sarea se transporta cu căruțe prin Poarta sălajului până la Tisa unde se transborda pe ambarcațiuni.

Biserica reformată de azi a fost construită la mijlocul secolului 13 în stil gotic. A ars în anii 1770, dar a fost reconstruit.

